هیچ بنده‌ای نیست که الله متعال رعیت و زیردستانی در اختیار او قرار دهد و در روز مرگش به رعیت خود خیانت کرده باشد، مگر اینکه بهشت را بر وی حرام کرده است

از مَعقِل بن یَسار مُزَنی ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ شنیدم که فرمود: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»: «هیچ بنده‌ای نیست که الله متعال رعیت و زیردستانی در اختیار او قرار دهد و در روز مرگش به رعیت خود خیانت کرده باشد، مگر اینکه بهشت را بر وی حرام کرده است».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ خبر می‌دهد که هرکس الله او را والی و مسئول بر مردم قرار دهد، چه این مسئولیت، ولایت عام باشد مانند امارت، یا ولایت خاص باشد مانند ولایت مرد در خانه‌اش و ولایت زن در خانه‌اش؛ و در حق رعیتش کوتاهی ورزد و خیانت کند و خیرخواهی نکند و حقوق دینی و دنیوی آنان را تباه سازد، مستحق این مجازات شدید خواهد شد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5335